

[Johan Asmussen.]

fælde, det drejer sig om, det er mentaliteten. Det er den mentalitet, hvorefter man siger ja i stedet for nej, når der er tale om udvidelser, ud fra det synspunkt, som er baseret på en desværre langvarig erfaring, at det går nok alligevel. Måske kommer det i avisen, der bliver lidt ballade om det, men til syvende og sidst bliver det alligevel bevilget.

Jeg har rejst mit spørgsmål, fordi jeg fandt, det var af betydning at fremdrage et eksempel her i folketinget, som ikke kun burde behandles i finansudvalget. Jeg har fundet, det var af betydning at præcisere, at man fra folketingets side ønsker at være sikker på, at der bliver gået til bunds med en undersøgelse, at man finder frem til, hvem der har ansvaret for sådanne uhjemlede overskridelser, og at man får fastslået, at de pågældende, der har ansvaret, også kommer til at betale den merudgift, som staten derved får.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen):

Det ærede medlems spørgsmål er stillet i anledning af de oplysninger, der er fremkommet i dagspressen som følge af min henvendelse den 9. december 1964 til finansudvalget. Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg finder det højst ejendommeligt, at det ærede medlem har stillet spørgsmålet på et tidspunkt, hvor sagen ikke var færdigbehandlet i finansudvalget. Dette er imidlertid sket i dag med det resultat, at finansudvalget af hensyn til håndværkerne har bevilget pengene, men samtidig har krævet, at landbrugsministeriet lader kammeradvokaten se på sagen for at få bedømt, om nogle af de i bygnings sagen implicerede måtte have gjort sig skyldig i ansvarsforpligtende forhold.

Under disse omstændigheder skal jeg ikke i dag sige mere vedrørende ansvaret, men indskrænke mig til at gøre opmærksom på, at det drejer sig om en bolig, der er opført i 1840, og som var ganske utidssvarende og i forsømt stand. Man overvejede derfor at lade opføre en helt ny tjenestebolig. Det ville imidlertid ikke blive billigere, og da den gamle bolig var af historisk og æstetisk værdi — den er sammen med det nærliggende Krøyers Hus fredet i klasse B — blev det med boligministeriets anbefaling besluttet at gennemføre en istandsættelse.

Som det så ofte går ved istandsættelse af gamle bygninger, gik det også her. Under arbejdet viste det sig nødvendigt at foretage en mere gennemgribende istandsættelse og fornyelse end oprindelig forudsat, og en forsvarligt gennemført hovedreparation måtte derfor indebære en væsentlig udvidelse i forhold til det godkendte projekt. En udarbejdet analyse af de afholdte udgifter viser, at 8.000 kr. af merudgiften skyldes prisstigninger, ca. 24.000 kr. skyldes nødvendige merarbejder, der ikke kunne forudses i den meget gamle bygning. Det bliver i alt 32.000 kr., medens resten af overskridelsen skyldes ikke ganske nødvendige merarbejder.

Jeg vil til slut gøre nogle bemærkninger vedrørende selve bygnings sagen. Af den fremgår det, at boligministeriet, som har besigtiget den istandsatte bolig, ikke blot har godkendt det samlede byggeregnskab, men også har udtalt som sin opfattelse, at der ved de gennemførte arbejder er tilført boligen varige og betydelige forbedringer, og at de hermed forbundne udgifter snarest findes lidt billigere end normalt.

Johan Asmussen: Jeg hører med tilfredshed, at man har bedt kammeradvokaten om at undersøge sagen med henblik på et eventuelt ansvar.

Jeg føler mig ikke rigtigt ramt af den højtærede landbrugsministers bemærkning om, at det skulle være ejendommeligt, at spørgsmålet er rejst på et tidspunkt, da finansudvalget ikke har færdigbehandlet sagen. Vi er jo ikke så forfærdelig godt underrettet i mit parti om, hvad der foregår i finansudvalget, og på det tidspunkt, da spørgsmålet blev rejst, havde jeg og kunne jeg kun have min viden fra aviserne. Men som jeg sagde i mit første indlæg, fandt jeg det af betydning, at et sådant tilfælde, ikke mindst af rent principielle grunde, bliver fremdraget netop her i folketinget, og at det sker hurtigt.

Oplysningerne om, at det arbejde, der nu er lavet, er godt og værdifuldt og muligvis billigt, er selvfølgelig tilfredsstillende; men det er jo ikke nogen undskyldning; jeg vil nærmest sige, at det manglede bare, hvis det heller ikke var godt og også i sig selv håndværksmæssigt var for dyrt. Det afgørende er, at der må og bør ikke laves mere, end der er bevilling til, og navnlig ikke når